

Πρὸς τὸν Κύριον Αἰμίλιον Τιπάλδον.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ὀρφανοτροφείου Κύριος Α. Μουσταφίδης ἀνήγγειλεν ἡμῖν, ὅτι ἐπεμψας ἀρτίως εἰς τὴν ἑθνικὴν Βιβλιοθηκὴν ἀξιότιμον δῶρον τὴν νέαν ἔκδοσιν τῆς ἑρμηνείας τοῦ Βουρῶνος εἰς τόμους 4³, καὶ μετ' αὐτῆς τὴν ἀπαρ' ὑμῶν μεταφρασθεῖσαν καὶ τυπωθεῖσαν πολυτιμὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας τοῦ Schoell.

Συντελέσας διὰ τῆς προσφοράς ταύτης εἰς πλουτισμὸν τῆς
Βιβλιοθήκης, καὶ εἰς φωτισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς Νεο-
ταίας, τὴν ὁποίαν ὠφελεῖς καὶ μακρὴν τῆς Ἑλλάδος, ἔδωκα,
πρῶτα δειγμάτων τῶν εὐγενῶν ὑπὲρ πατρίδος αἰσθημά-
των σου. Ἐνῷ δὲ εὐρίσκεις εἰς σεαυτὸν τὴν ἀξίαν ἀμοιβῆς
τῆς εὐγενοῦς ταύτης πράξεως, δέχθητι καὶ παρ' ἡμῶν τὴν ὀ-
φειλομένην ἐξαίρετον ὑπόληψιν καὶ τιμὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Μαρτίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Εν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας
Γραμματέως Ν. ΣΠΗΛΙΔΗΣ.

Τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα πληθύνονται καθ' ἡμέραν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ ζῆλος τῶν πολιτῶν συντρέχει μὲ τὴν προθυμίαν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν σύστασιν Ἑλληνικῶν Σχολείων, ἣτις ἐνισχύουσα τὴν Δημόσιον Ἐκπαίδευσιν χορηγεῖ τὰ δυνατὰ βοηθήματα.

Οἱ κάτοικοι Τριπολιτσᾶς ἐξήτησαντο παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀποστολὴν διδασκάλου τῆς Ἑλληνικῆς, ἀναλαβόντες αὐτοὶ τὴν φροντίδα νὰ ἐτοιμάσωσι προσωρινῶς κοινὸν διδασκῆριον καὶ κατάλυμα τοῦ διδασκάλου, καὶ τὴν 13 τοῦ παρόντος διωρίσθη διδάσκαλος ὁ ἱερολογιώτατος Κύριος Διονύσιος Ζῶτος, τοῦ ὁποίου τὸν μισθὸν ἀνέλαβεν ἡ Κυβέρνησις. Ὑπὲρ τοὺς 50 παῖδας μετέβησαν ἀμέσως ἀπὸ τὸ Ἀλ-
ληλοδιδασκτικὸν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν καθ' ἑκάστην πληθύνεται.

Οἱ κάτοικοι τῆς Τριπολιτσᾶς ἔδειξαν πόσον τιμῶσι τὴν παιδείαν διὰ τῆς ἐπομένης ἀναφορᾶς, τὴν ὁποίαν διεύθυνεν ὁ Διοικητὴς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Ap. 887.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Διοικητὴν Τριπόλεως καὶ Λεονταρίου,

⁹Ἡ ἑπαρχιακὴ Δημογεροντία Τριπόλεως.

Ἀπὸ τὴν ὑπ' Ἀρ. 3122 πρόσκλησιν τῆς Διοικήσεως, ἐγκλείουσιν τὴν ὑπ' Ἀρ. 2210 διαταγὴν τῆς Σ. Κυβερνήσεως ἐπληροφορήθη ἡ Διηγογεροντία μετὰ πάντων τῶν πολιτῶν, τὴν ὁποίαν εὐνοίαν καὶ πατρικὴν προνοίαν δεικνύει καὶ ἤδη ἡ Δ. Ἐ. πρὸς τοὺς κατοικοὺς ἅπαντας, διὰ τῆς ἀποστολῆς καὶ συστάσεως διδασκάλου τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων, τὸν ὁποῖον ὑπεδέχθημεν μετ' ἐγκαρδίου χαρᾶς καὶ εὐχαριστίας.

Εὐγνωμονοῦσα δὲ ἡ πόλις καὶ ἐπαρχία ὅλη διὰ τοῦτο τὸ
νέον δεῦγμα τῆς πρὸς αὐτὴν εὐνοίας τῆς Ἀ. . αἶρει χεῖρας
ἐκείτης· πρὸς τὸν πατέρα τῶν φώτων ὑπὲρ τῆς ἀκλονήτου
διαμονῆς τῆς Σ. Κυβερνήσεως.

Τὰ αἰσθήματα ταῦτα παρακαλοῦμεν νὰ διερμηνεύσετε πρὸς τὴν Δ. Ε, ἐκ μέρους ὧν τῶν πολιτῶν, ὁμοῦ μὲ τὸ ἐκθύτευτον σῖμα· καὶ τὴν τελείαν ἀφασίωσιν.

Την 18 Μαΐου 1831 ἐν Τριπολιτσᾷ.

Οι Δημιουργούντες, Σ. Σαρδέλης, Ιω. Γ. Καραβελοπούλος,
Γεωργίου Ρεβελιώτης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Βαρσοβίας, 7 Ἀπριλίου.

Ἡ δημόσιος ἐφημερίς τῆς Πολλωνίας ἐκ-
δίδει τὰς ἐξῆς ἀξιωματικὰς ἀναφοράς.

Ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ στρατηγοῦ Προυτζίνσκου τῆς
29 Μαρτίου ἐκ τοῦ ἐν Βιέλγολα στρατηγείου.

Περὶ τῶν σωμάτων τοῦ Δαβερνίκκου, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τοὺς Ῥώσ-
σοις λογίζονται εἰς 15,000, εἶναι γνωστὸν ὅτι, μόλις συνέστη-
σεν οὗτος τὸ στράτευμά του, καὶ κατέστρεψεν τὸν Γεῖσμιν παρὰ
τὸ Στόρζεκ. Μετὰ τὴν νικὴν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἀριστερὰν ὄχ-
θην τῆς Βισούλης μὲ σκοπὸν νὰ ἐξώσῃ τὸν στρατηγὸν Κρέουτς
ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν Λανδομίρ, καὶ κατὰ τὴν μετάβασίν του
συνεπλήρωσε τὸν ὀργανισμόν του. Μὲ τὰς νίκας δὲ, τὰς
ὁποίας ἔλαμε κατὰ τοῦ στρατηγοῦ Κρέουτς παρὰ τὴν Νο-
βαβίε, ἠλευθέρωσε τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τῆς Βισούλης. Τότε
ὁ ἀρχιστράτηγος ἐπενόησε τὸ σχέδιον τῆς ἐκστρατείας, ἥτις
πέτυχε μὲ τὴν ἡττὰν τοῦ σώματος τοῦ στρατηγοῦ Ῥόσιν.
Διὰ νὰ κατορθώσῃ δὲ τὸν ποθοῦμενον σκοπὸν, ἦτον ἀναγκαῖον
νὰ ἐκτοπίσῃ ἀπὸ τὴν Πράγαν μέρος τῶν Ῥωσικῶν δυνάμε-
ων. Ὁ στρατηγὸς Δαβερνίκκω διωρίσθη νὰ βάλλῃ εἰς πρᾶξιν
τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ὅταν ἡ παρὰ τοῦ συνταγματάρχου Λα-
γούσκου ἄλωσις τῆς Πουλαύας τὸν ἠνοιξε τὸν δρόμον, ἐπέ-
ρασε τὴν Βισουλαν, προσέβαλε τὸν στρατηγὸν Κρέουτς ἐκ
δευτέρου, καὶ τὸν ἐδιώξεν ἐκ τοῦ Δουβλίνου. Ἐνοχλούμενος
δὲ ὁ Ῥώσος στρατάρχης ἀπὸ τὴν προσέγγισιν τοῦ στρατη-
γοῦ Δαβερνίκκου, ἀπέσπασε μέγα μέρος τῶν δυνάμεων τοῦ
ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Τόλλου, καὶ οὕτω κατώρ-
θωσαν οἱ Πολλωνοὶ τὸν σκοπὸν τῆς ἐκστρατείας τοῦ στρα-
τηγοῦ Δαβερνίκκου.

Εξ ἀναφορᾶς τοῦ ἀρχιστρατήγου Σκρζυνέκκου
περὶ τῆς παρὰ τὴν Σιέδλεκ μάχης ἐκ τοῦ ἐν
Γινδρζεϊὸβ στρατηγείου, 2 Ἀπριλίου.

α Ἡ πρὸς τὴν ἐθνικὴν Κυβέρνησιν ὑστέρᾳ μου ἀναφορὰ ἐτελείονε διηγουμένη τὴν ἐπισθοδρομήσιν τοῦ στρατηγοῦ Ρόσιν, τὸν ἀποῖον ἀπέκρουσε ἔως ἐπισθὲν τοῦ Καλοζύνου. Μὴ ὄντος δὲ πλέον ἐπικινδύνου τοῦ τραπέντος τούτου σώματος, ἐποποιήθησεν τὸν στρατηγὸν Λουβιεύσκην εἰς τὸ Καστρίνον καὶ διευθύνθην μὲ τὰς κυριωτέρας μου δυνάμεις πρὸς τὴν Σιέννικαν, κἀκεῖθεν εἰς τὸ Λατόβιτς, διὰ νὰ βιάσω τὴν στρατάρχην Διέβιτς νὰ παραιτηθῇ τῆς βουλῆς τοῦ νὰ περάσῃ τὴν Βίσουλαν· διότι εἶχε προπαρασκευασθῇ νὰ διαβῇ εἰς διάφορα μέρη τὸν ποταμὸν, καὶ τὸ στράτευμά του εὕρισκεται ὅλον εἰς κίνησιν. Αἱ τελευταῖαι φάλογγες τῶν Ρώσων ἐξηλθον τοῦ Λατόβιτς τὴν 19 Μαρτίου, καὶ τὸ στρατηγεῖν ἀνεχώρησε δύο ἡμέρας προτοῦ ἐκ τῆς Σιεννίκης.

» Τὴν 20 Μαρτίου ἐκίνησα τὴν τοῦ ἱππικοῦ μοῖραν τοῦ στρατηγοῦ Σκαρζύνσκου, καὶ εἰς ὑποστήριξιν τοῦ ἐστῆλθε τὸν στρατηγὸν Χρζανόβσκην μὲ πεζόν. Μετὰ τὸ ἐπίλοιπον δὲ τοῦ στρατεύματος ὑπῆγα διὰ τῆς Μίνσκου πρὸς τὴν Σιέννικα. Οἱ εἰρημένοι δὲ στρατηγοὶ προσέβαλον ἐκ τῶν κώτιων τὴν ἐχθρὸν καὶ τὸν ἐπροξένησαν ἐπαισθητὰς ζημίας, θύρῃσαι ἀποθήκας, ζωοτροφίας καὶ πολεμευδία, καὶ ἐπῆραν αἰχμωλώτους. Ὁ ἐχθρὸς ἠναγκάσθη νὰ κάμῃ ἀντίθετον κίνησιν διὰ νὰ προφυλάξῃ τὸ πυροβολικόν του.

» Φθάσας ὁ ἀρχιστράτηγος εἰς βοήθειαν τῶν δύο στρατηγῶν, οἵτινες εἶχον νὰ πολεμήσωσι πρὸς δυνάμεις μεγαλητέρας, κατέλαβεν ἰσχυράν τινα θέσιν, καὶ μεθ'ὧν ὅτι ὁ στρατηγὸς Ῥόσσην εἶχε συναθροίσει τὰ λείψανα τοῦ σώματός του, καὶ ἐνεδυναμώθη μὲ βοήθειάν, ἀπεφάσισε νὰ τὸν προσβάλῃ.

σκη, διέπρασσε πολέμων τὸν Λιεϋϊκ, προσέβαλεν ἰσχυρῶς τὸν ἐχθρὸν τὴν αὐτὴν ὥραν, καθ' ἣν ἐμαχόμην ἐγὼ εἰς τὴν ἑσπέρην, ἐκυρίευσεν πάλιν τὴν πόλιν Βεγγρόβ καὶ ἐπροχώρησεν ὡς τὴν Σακολόβ. Ὁ ἐχθρὸς, ὅστις μετὰ τὰς πρώτας μάχων νίκας εἶχεν ἀποχωρῆσαι ἐκ τῆς ὄχθης τῆς Βισούλκας καὶ συγκεντρωθῆ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Σεϊδίκης, φοβηθεὶς μὴ ἀκοπὴ τῆς συγκοινωνίας του ἢ γραμμῇ, ἥτις διήρχετο ἐκ τῆς ὁδοῦ εἰς Βιαλιστόκ, ἐπέστειλε κατὰ τοῦ στρατηγοῦ Οὐμίνσκιου τὸν στρατηγὸν Οὐγκουρόφ με 5 συντάγματα πεζοῦ, μίαν μοῖραν ἐπιλέκτων, ἐν τάγμα κατασκαφῶν, δύο συντάγματα ἱππικοῦ καὶ δύο συστήματα πυροβολικοῦ. Ἐμπροσθεν δὲ τοσούτων μεγαλητέρων δυνάμεων ὁ στρατηγὸς Οὐμίνσκιος ἠναγκάσθη νὰ περάσῃ ἐπὶ τὴν ἐτέραν ὄχθην τοῦ Διεϋϊκ, καὶ ὠχυρώσεν ἐν βίᾳ με δύο συντάγματα τὸ ἄκρον τῆς γεφύρας, τὴν ὅποιαν εἶχε κατασκευάσει, καὶ τὴν ὅποιαν ὁ ἐχθρὸς προσέβαλεν ὀρμητικώτατα.

Ὁ στρατηγὸς Οὐμίνσκιος διέταξε τὸ πρῶτον σύνταγμα τῶν Οὐλάνων νὰ ζητήσῃ πόρον τινὰ παρὰ τὸ Γροτζίτκ, νὰ διαπεράσῃ τὸν ποταμὸν, καὶ νὰ ἐπιπέσῃ κατὰ τῶν ἐξ ἰλῶν, τοῦ ἱππικοῦ τῶν ἐκεῖ ἱσταμένων. Αἱ διαταγαὶ αὗται ἐξεπληρώθησαν ἐντελῶς, καὶ τὸ ἐχθρικὸν ἱππικὸν ἀνετράπη ὑπὸ τοῦ α' συντάγματος, τὸ ὅποιον συνέλαβε 230 αἰχμαλώτους μετὰ 200 ἵππων. Ἀλλ' ὁ στρατηγὸς Οὐμίνσκιος ἠναγκάσθη νὰ παραγγείλῃ νὰ ἀφεθῇ τὸ ἄκρον τῆς γεφύρας ἰσχυρῶς πάντοτε προσβαλλομένης ὑπὸ τῶν Ῥώσων με δυνάμεις μεγαλητέρας, καὶ ὁ λοχαγὸς Κλεύσκιος με 50 στρατιώτας, ὅλοι σχεδὸν πληγωμένοι, ἠχμαλωτίσθησαν. Μετὰ τὴν μάχην ὁ κανονοβολισμὸς διήρκεσεν ἕως εἰς τὸ ἐσπέρας. Τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Οὐμίνσκιου ἔλασε τὴν ἡμέραν ταύτην 2 μὲν ἀξιωματικούς, 169 δὲ ὑπαξιωματικούς μετὰ στρατιωτῶν φονευθέντες, καὶ 305 ἐπληρώθησαν.

• Τὴν 4 Ἀπριλίου ὁ στρατηγὸς Οὐμίνσκιος ἐκυρίευσεν πάλιν τὴν πόλιν Βεγγρόβ, ἐδίωξε τὸν ἐχθρὸν, ὅστις ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ 40 ἐκ τῶν πληγωμένων ἡμετέρους, καὶ ὅλους τοὺς ἰδίους του. Τότε κατέμαθεν ὁ στρατηγὸς τὸ μέγεθος τῆς ζημίας, τὴν ὅποιαν ἐπροξένησεν εἰς τοὺς Ῥώσους κατὰ τὰς μάχας τῶν προλαβούτων ἡμερῶν. 400 ἐκ τῶν πληγωμένων αὐτῶν εὗρεν, ἐν οἷς καὶ τὸν ὑποσυνταγματάρχην τῶν κατασκαφῶν. Τόλλον, ἓνα λοχαγὸν καὶ τέσσαρες τῶν ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν. Εὗρεν ὡσαύτως καὶ τινὰς ἐκκτοντάδας ὀπλων ἀρμημένων εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης καὶ ζωοτροφίας καὶ σκεύη εἰς τὴν πόλιν Βεγγρόβ.

• Ὅλη ἡ δεξιὰ ὄχθη τῆς Βισούλκας ἔμεινεν ἐλευθέρᾳ ἀπὸ ἐχθρῶν. Οἱ στρατηγοὶ Πακ καὶ Σιεραύσκιος ἐπέρασαν ἤδη τὸν ποταμὸν, καὶ εἰσεχώρησαν εἰς τὰ ἐνδοτάτα τῶν ἐπαρχιῶν Ποδλαχίας καὶ Λουβλίνου, ὅπου ἐπύρην ἀπὸ τοῦ Ῥώσους πλουσιοπαρόχους ἀποθήκας.

• Ὁ στρατηγὸς Διβερνίκης, ὅστις ἐμποδίσθη κάμποσον εἰς τὰ περίξ τοῦ Ζαμόσκιου ἀπὸ τὴν κακὴν κατάστασιν τῶν ὁδῶν, ἐζήτησε μετὰ τὰ διάφορα κινήματά του ν' ἀπατήσῃ τὸν ἐχθρὸν ἐπροχώρησε πρὸς τὴν Σβιερζυνιέκ τὴν παρὰ τὴν Βίσουλαν, ἐνῶ κατέσταινε ἀποθήκας εἰς τὴν Ιανόβ καὶ εἰς τὴν Τουροβίν. Ἐπέτυ, ὃν δὲ ἐντελῶς τὰ στρατηγήματά του, ὡς ἀποδεικνύεται ἐξ αὐτῆς τῆς ἀναφορᾶς τοῦ στρατάρχου Διέβιτς, καὶ ὠφελήθη πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀπὸ τὴν παρὰ τὸ Ζάμοσκον διαμονήν του εἰς τὸ νὰ ἐφοδιάσῃ ἐντελῶς ἐκεῖνο τὸ φρούριον, καὶ νὰ ἐνδυναμώσῃ τὴν φρουράν του, ἐνῶ ἤρξαντο καὶ τὸ ἰδίον τοῦ σῶμα ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐλάμβανε στρατιώτας ἐκ τῶν φυλακῶν τῆς ἀσφαλείας καὶ ἀπὸ τοὺς πανταχό-

θεν προσερχομένους ἐθελοντάς. Ὅταν τέλος πάντων ἐγίναν διαβατοὶ οἱ ὁδοί, ὁ στρατηγὸς Διβερνίκης ὑπῆγεν ὀρμητικῶς πρὸς τὸν Βούγ, κατετρόπωσε τὸ παρὰ τὸν ποταμὸν ἐκεῖνο ἱστῆμενον ἐχθρικὸν σῶμα, ἠχμαλώτισε πολλούς, καὶ διέβη τὸν ποταμὸν μετ' ὕλων τῶν δυνάμεών του. »

Ἀναφέρει πρὸς τούτοις ὁ ἀρχιστράτηγος ὅτι ἦλθον ἡδὲ εἰς χεῖρας οἱ ἐν Βολυνίᾳ μετὰ τῶν Ῥώσων, ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης σωρηδὸν προῦπήντων τὸν Διβερνίκην. Πέμπει δὲ καὶ περίληψιν τῆς τελευταίας ἀναφορᾶς τοῦ στρατηγοῦ Ἀνδρικιεύιτς, ἥτις λέγει ὅτι μετὰ τὰς φονικὰς μάχας τὰς παρὰ τὸν Λιεϋϊκ συσταθείσας, εἶχον μεταφέρει οἱ Ῥώσοι εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς Σοκολόβ τὸν στρατηγὸν ὑπασπιστὴν τοῦ Αὐτοκράτορος τὸν Πρίγκιπα Ὀλστεν, 30 ἄλλους ἀξιωματικούς, καὶ 800 περίπου στρατιώτας. Κατὰ δὲ τὸ λέγειν τῶν αἰχμαλώτων ἡζημία τῶν Ῥώσων κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀνέβη εἰς 1000 ἀνθρώπους.

Περὶ τὰ τέλη Μαρτίου ἐστάλη εἰς τὴν ἐθνικὴν Κονβέρησιν ἡ πράξις τῆς συγκαταθέσεως τῶν πάλαι Πολωνικῶν ἐπαρχιῶν, αἵτινες ἐναγκαλίζονται τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα. Ἰδοὺ περικοπὴ τῆς αὐτοῦ τοῦ ἐγγράφου.

“ Ἡ Λιθουανία, ἡ Βολυνία, ἡ Ποδολία καὶ ἡ Οὐκρανία ἐσχημάτισαν πάλαι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἐθνικὸν σῶμα μετὰ βατίλαιοι τῆς Πολωνίας. Ἡ καταδυναστεία καὶ ἡ δουλεία, τὰς ὁποίας ὑπεφέραμεν ἀπὸ τὸν τελευταῖον τῆς ἐπικρατείας μας διαμελισμὸν, δὲν ἐδυνήθησαν νὰ σβέσωσιν εἰς τὴν καρδίαν μας τὴν ὅποιαν τρέφομεν ἀγάπην πρὸς τὴν κοινὴν ἡμῶν πατρίδα, οὔτε νὰ ἐμποδίσωσι τὴν ἀμετάκλητον ἐκείνην ῥοπὴν τῶν βίᾳ ἀποσπασθέντων μελῶν τοῦ ἔθνους εἰς τὸ νὰ ἐνωθῶντι ποτε, ὥστε νὰ συγκροτῶσι ἐν μόνον ἐλεύθερον καὶ αὐτόνομον σῶμα. Ἀνωτέρα καὶ ἁρμὸς ἰσχύς κατώρθωσε νὰ θέσῃ ὅρια, ἀλλὰ δὲν ἦτον εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς τὸ νὰ καταστρέψῃ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ὑπαρξιν. Αὐτὴ εἶναι ἄρθρος ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ἱστορίας ἐνυπάρχει εἰς τὸ αἶμα μας, εἰς τὴν ἀμοιβαίτητά των αἰσθημάτων μας, εἰς τὰς ἀναμνήσεις μας, εἰς τὴν γλῶσσάν μας, εἰς τὰ θεῖά μας, εἰς τοὺς πόθους μας καὶ εἰς τὰς ἐλπίδας μας. Προκηρύττει δὲ μεγαλοφώνως ἐνώπιον ὅλης τῆς Εὐρώπης ὅτι ὁ ἀγὼν τῶν Πολωνῶν ἐκτείνεται ἕως εἰς τὸν Βερυσθένην καὶ τὴν Δούναϊν. ὅτι ὅλοι ἡμεῖς συναπαρτίζομεν ἐκείνην τὴν πολὺν καιρὸν καταδυναστευομένην Πολωνίαν ὅτι ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπία εἶναι μία καὶ ἀδιαίρετος ὅτι ὁ παρὼν σύλλογος εἶναι μόνον νόμος ὅτι ὅλοι αἱ ὑπογραφαὶ διὰ τῆς βίας ἠρπάγησαν κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἐν Ταργουβίᾳ ἀτίμου καὶ ἀποτροπαίου συνδιασίας ὅτι ὅλοι αἱ διὰ τοῦ δόλου καὶ τῆς βίας γενομένη ἀναφορὰ καὶ πράξεις δὲν εἶναι οὐδὲ θέλουσι εἶναι ποτε ἡ ἀληθὴς ἐκφρασις τῆς συνειδήσεως, τῆς γνώμης καὶ τοῦ αἰσθήματος τῶν ἐπαρχιῶν τῶν ἀδίκως ἐνωθεισῶν μετὰ τὴν αὐτοκρατορίαν τῆς Ῥωσσίας. Τοιούτου καὶ τηλικούτου τέλους προκειμένου, ἀφιερώνομεν εἰς ἐσᾶς εὐσυνειδότως τὴν ἀντιπροσωπίαν τῆς Λιθουανίας, τῆς Βολυνίας, τῆς Ποδολίας καὶ τῆς Οὐκρανίας. Ἐχόντες δὲ ὅλον τὸ θάρρος μας εἰς τὰς πολιτικὰς ἀρετάς σας, παρακαταθέτομεν εἰς χεῖρας σας τὴν τύχην τοῦ ἀξιοσπουδάστου τούτου μέλους τῆς Πολωνίας. »

(Γαλλ. Ταχυδρόμος.)

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΓΟΜΗΣ.
 Επισία Φοίνικας 36
 Εξαμηνιαία 18
 Τριμηνιαία 9
 Αι συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῇ
 Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
 λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Επισ-
 ταταῖς τοῦ Ταχυδρομείου.

27 ΜΑΪΟΥ 1831.

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 3517. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
 Διατάττει.

Α. Ὁ Κ. Ἰω. Εὐγενίδης, Διοικητὴς Ἀνδρούσης, Ἐμπλακί-
 κων καὶ Μικρομάνης, μετατίθεται εἰς τὴν διοίκησιν τῆς
 Σπάρτης, ἀντὶ τοῦ Κ. Ἰακώβου Κορνηλίου.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν
 διάταγμα.

Ἐν Μοθώνῃ, τὴν 18 Ἀπριλίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 3542. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
 Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
 Διατάττει.

Α. Ὁ Κ. Αἰ. Σοφιανόπουλος διορίζεται Ἀστυνόμος Π. Πα-
 τρῶν, ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Βιλαέτη.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν
 διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Ἀπριλίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 3641. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
 Διατάττει.

Α. Ὁ Κ. Γεώργιος Κλήρης διορίζεται Ἐκτακτὸς Ἀστυνό-
 μος εἰς τὴν νῆσον Σαλαμίνα.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν
 διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 Μαΐου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 3651. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
 Διατάττει.

Α. Ὁ Κ. Π. Ἰω. Κυριακὸς διορίζεται Ἀστυνόμος εἰς τὴν
 νῆσον Σαντορίνην.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν
 διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 Μαΐου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 3652. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
 Διατάττει.

Α. Ὁ Κ. Ζ. Μαρᾶτος διορίζεται Ἀστυνόμος Καλαμάτας,
 ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Κ. Ζένιου.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν
 διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 Μαΐου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 3673. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
 Διατάττει.

Α. Ὁ Κ. Γ. Τουρτουρτζῆς, Τοποτηρητὴς Πετζῶν, παύει
 τῶν χαρῶν του, καὶ θέλει διορισθῇ εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν
 διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Μαΐου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 3691. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
 Κατὰ τὸ ἄρθρον α' τοῦ ὑπ' Αρ. 504 Δ. ψηφίσματος

Διατάττω μὲν.

Α. Ὁ Κ. Στάμος Σεραρεῖμ διορίζεται Διοικητὴς Ἀνδρού-
 σης, Μικρομάνης καὶ Ἐμπλακίκων, ἀντὶ τοῦ μετατεθέντος
 εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Σπάρτης Κ. Ι. Εὐγενίδου.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν
 διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Μαΐου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

διδόντων. Ἀπὸ διὰ τινος ἐπιδειξίου στρατηγήματος ἠπάτησε τὸν στρατάρχην Διέβιτε, καὶ ἔστειλε δυνάμειν τινα φάλαγγα διὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ Σερακζύνου, τὴν ὁποίαν ὑπελάμβανεν ὁ ἐχθρὸς ὡς τὸ ὅλον τοῦ στρατεύματος, ἐκινήθη ὁ ἀρχιστρατηγὸς μετὰ τὰς ἐπιλοίπους δυνάμεις κατὰ τοῦ Ρώσση. Τὴν 29 Μαρτίου ἀπὸ τὴν κύβην ἤρχισε τὴν μάχην ἡ φάλαγγς τοῦ στρατηγοῦ Προντζίνσκου εἰς τὴν Δουμάνιουέκαν, ὅπου εὐρίσκοντο 10 ἱλαὶ Ρωσικοῦ ἱππικοῦ. Ὁ στρατηγὸς Κίικης ἐκινῶν λαμπρὰν προσβολὴν μετὰ τὸ Β σύνταγμα τῶν Οὐλάνων διανοόμενον ἀπὸ τὸν συνταγματάρχην Μικιέλσκη. Ἡ συμπλοκή ἐγένετο φονικωτάτη, τὸ ἐλαφρὸν πυροβολικὸν ἐχρησίμευσεν θαυμασίως, καὶ ὁ ἐχθρὸς ἐτράπη τέλος πάντων εἰς φυγὴν μετὰ ζημίαν 210 αἰχμαλώτων, 170 ἵππων, κτλ. Μετὰ ταῦτα ὁ στρατηγὸς Προντζίνσκης ὑπῆγε πρὸς τὴν Ἰγανίαν, ἀφ' ἧς στρατεύμα διὰ νὰ φυλάττῃ τὴν ὀπίσθην, καὶ ἐκεῖ εὗρε τὸν ἐχθρὸν ἰσοδύναμον μὲν ἔχοντα τὸ πεζόν, πολλὰ δὲ ἀνώτερον τὸ ἱππικόν, καὶ μάλιστα τὸ πυροβολικόν, ἐκ 30 καὶ πρὸς συγκείμενον καννονίων.

» Εἰς τὸ πυροβολικὸν ἔκειτο ἐπὶ τῆς ἐτέρας ὁχθῆς τῆς Μουχαβίτσης, καὶ ἔβλεπε κατέμπροσθεν τὸ στρατεύμα μας, καὶ ἐκ τῆς πλευρᾶς κατὰ λῶξιν διεύθυνσιν. Ὁ στρατηγὸς Κίικης προσέβαλε τὴν τοῦ ἐχθροῦ θέσιν μετὰ τὰ 10 καννόνια τοῦ ἐρίππου πυροβολικοῦ, καὶ ὅταν ἡ πρώτη τάξις ἐπροχώρησεν εἰς τὴν πεδιάδα, τὸ Β τῶν Οὐλάνων σύνταγμα παρετάχθη εἰς μάχην. Ὁ συνταγματάρχης Ρωμαρίνος μετὰ τρία τάγματα καὶ τέσσαρα καννόνια συνίστα τὴν ἐφεδρείαν. Ὁ συνταγματάρχης Βεγγιέρσκης ἐκυρίευσεν μετὰ δύο τάγματα οἰκίας τινὰς τῆς Ἰγανίας καὶ καννόνια Ρωσικὰ, τὰ ὅποια ἐκάρφωσεν. Ὁ ἐχθρὸς, διακοπείσης οὕτω τῆς ἐπισθοδρομήσεώς του, ἦλθεν ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους τῆς Μουχαβίτσης, ἐπέρασε τὰ προχώματα καὶ τὰς τάφρους, ἐπέπεσε κατὰ τῆς πλευρᾶς μας, ἠνάγκασεν τὸ Η σύνταγμα ν' ἀφήσῃ τὴν πόλιν Ἰγανίαν καὶ τὰ εἰς αὐτὴν κυριευθέντα καννόνια, καὶ προσέβαλε τὴν δεξιάν μας πτέρυγαν μετὰ τὴν ὁρμήν, ὥστε αὐτὴ ἠναγκάσθη πρὸς ὥρην νὰ ὑποχωρήσῃ. Κατὰ τὴν ἀκμὴν ταύτην ὁ στρατηγὸς Προντζίνσκης προσέδραμε μετὰ τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος εἰς βοήθειαν τῆς δεξιᾶς, καὶ διέταξε τὸν συνταγματάρχην Ρωμαρίνον νὰ προσβάλῃ μετὰ τρία τάγματα πεζῶν τὸ Ρωσικὸν ἱππικόν. Τὸ ἱππικόν τοῦτο μετὰ τοῦ συνοδευόντος αὐτοῦ πυροβολικοῦ δὲν ἀντέσχεν ἰσχυρῶς καὶ ἀπώσθη ὀπίσθεν τοῦ χωρίου, ὅπου συναπνιγνῆθη ἐπὶ τοῦ προχώματος μετὰ ἄλλας ἐχθρικές φάλαγγας καὶ ἔφερεν εἰς αὐτάς τὴν ἀταξίαν. Ὁ στρατηγὸς Προντζίνσκης συνέστησεν ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ ἐκ ταγμάτων τινῶν τρεῖς φάλαγγας, καὶ ἔφερεν αὐτάς μετὰ λογχιδία ἀνατεταμένα εἰς τὸ χωρίον γέμον ἀκροβολιστῶν. Ἐν μιᾷ ῥοπῇ ἠφανίσθησαν οἱ ἐχθροὶ ἐκ τοῦ χωρίου, μὴ εὐρύσκει δὲ πλέον αἱ φάλαγγαί μας ἀντίστασιν, ὑπῆγαν μετὰ σπουδῆς ἐπὶ τὸ πρόχωμα. Ἐνταῦθα συνέστη πάλιν σφοδρότερον ἡ μάχη· ἀλλ' ἐτράπησαν εἰς φυγὴν οἱ Ρῶσσοι. Μία δὲ τῶν φάλαγγων αὐτῶν, ἣτις εἶχε πολλὰ ῥιψοκινδυνεύσει, ὁλοκληρῶς ἐχάθη, τῶν μὲν φθαρέντων, τῶν δὲ αἰχμαλωτισθέντων.

» Εἰς τὸν πρῶτον κρότον τῶν καννονίων τοῦ στρατηγοῦ Προντζίνσκου διώρισαν ν' ἀρχίσῃ ὁ πυροβολισμὸς τῶν καννονίων, τὰ ὅποια εἶχον εἰς τὴν Βοϊμην, κατὰ τοῦ πέραν τοῦ Κροστζίνου τοποθετημένου ἐχθροῦ. Ἀντιπυροβολήσας δὲ καὶ αὐτὸς, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐσπέρας ἀνεχώρησε. Τὸν ἐδίωξε δὲ ἐπὶ τῶν προχωμάτων τὸ πεζόν μας, καὶ τὸν ἐπῆρε πάλιν πολλοὺς αἰχμαλώτους. Τὸ 98 σύνταγμα καταντῆσεν εἰς 460 ἄνδρας, παρεδόθη ὅλον.»

Ἀναφορὰ τοῦ στρατηγοῦ Σιεράύσκου, ἐκ Καμιενου, 2 Ἀπριλίου.

» Ἄμα ἔλαβον ἔχθρς τὴν εἰδήσιν τῶν κατὰ τὴν 29

Μαρτίου κατορθωθέντων παρὰ τὴν Ἰγανίαν ὑπὸ τοῦ ἀρχιστρατήγου, διώρισαν νὰ συναθροισθῶσι σχεδία εἰς τὸ Λεβγι, Κίζυκαν καὶ Σολέκ, ὅπου εὐρίσκετο τὸ ἱππικόν τοῦ συνταγματάρχου Λαγρόσσκου καὶ τὸ πεζόν τοῦ συνταγματάρχου Μλοκοσιεύιτς. Οἱ πολλοὶ πυρσοὶ, τοὺς ὁποίους παρετηρήσαμεν ἐπὶ τῆς ἐτέρας ὁχθῆς περὶ τῆς Καμιενου, Πιστραβίνου, καὶ Ἰοξεσόβ, μᾶς ἔκαμαν νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὁ ἐχθρὸς εὐρίσκετο ἐκεῖ μετὰ πολλὰς δυνάμεις, καὶ ἤθελε μᾶς ἀνισταθῆναι κατὰ τὴν διάβασιν τῆς Βισούλης. Ὅθεν διέταξα τὸν συνταγματάρχην Μλοκοσιεύιτς νὰ παραλάβῃ τὸ πρῶτον αὐτοῦ τάγμα· τοὺς εὐζώτους τοῦ ταγματάρχου Κραϊσιμόσσκου καὶ τρεῖς ἱλαὶ ἱππέων τοῦ συνταγματάρχου Γροτσίκου, καὶ νὰ προσβάλῃ τὸ στρατόπεδον τῶν Ῥώστων κατὰ τὴν Ἰοξεσόβ εὐρισκόμενον καὶ νὰ ὑπάγῃ ἔπειτα κατὰ τὸ Πιστραβίνον, καὶ νὰ διακόψῃ τὴν συγκοινωνίαν τοῦ ἐχθροῦ. Τὸ στρατηγῆμα τοῦτο ἐκτελεσθὲν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, διέδωκε τρόμον μεταξὺ τῶν Ῥώστων. Αἱ προσθοφυλακαὶ αὐτῶν ἀπεχώρησαν μετὰ βραχύν τινα τουφεκισμῶν. Ὁ συνταγματάρχης Μλοκοσιεύιτς, ὅστις τοὺς ἐδίωξε κατὰ πόδας, ἐφάνη σήμεριν πρὸ τῆς μεσημβρίας ἐπὶ τῶν ὑπερδεξιῶν τοῦ Πιστραβίνου. Ἐν ταύτῳ δὲ ὁ συνταγματάρχης Λαγρόσκης μετὰ τοῦ ἱππικοῦ του, τοῦ Γ' συντάγματος τῶν πεζῶν, καὶ τοῦ τῶν ἐπιλέκτων τάγματος τοῦ Βαλοζεύσκου ἀνέβη εἰς τὰς σχεδίας, ἐπὶ τῶν ὁποίων διενυκτέρευσαν παρὰ τὸ Σόλτεκ. Φεβρηθεὶς δὲ ὁ ἐχθρὸς μὴ ὡς τὰ ἀκαταπαύστως προβαίνοντα στρατεύματα τοῦ συνταγματάρχου Μλοκοσιεύιτς τὸν διακίψωσιν ὁλοτελῶς τὴν ἐπισθοδρομήσιν, ἤρχισε πάραυτα νὰ ὑποχωρῇ, ἐξῆλθε τοῦ Καμιενου προτοῦ ἐγγίσωσιν εἰς τὴν ξηρὰν αἱ σχεδίαί μας, καὶ ἐκρατήσαμεν τοιοῦτοτρόπως μετὰ ζημίαν τριῶν στρατιωτῶν ὅλην τὴν δεξιάν ὁχθὴν τῆς Βισούλης τὴν ἀπὸ Ζαβικόφτ μέχρι τοῦ Καζιμιέρζ ταῦτοχρόνως δὲ κατέλαβον οἱ ἡμέτεροι καὶ τὸ φρούριον ἐκεῖνο. Οἱ Ῥῶσοι στρατηγοὶ Ἀντροπόφ καὶ Σασκόφ, ὧν ὁ μὲν ἦτον εἰς Καμιενόν, ὁ δὲ εἰς Καζιμιέρζ, εἶχον ἀναχωρήσει καὶ δὲν μᾶς ἀνέταξαν εἰμὴ ἱλας τινὰς ἱππικοῦ καὶ Κοσάκους. Ἀναφέρει μετὰ ταῦτα ὁ στρατηγὸς ὅτι διάφοροι λειποτάκται Ῥῶσσοι ἤχον ὑπάγει πρὸς αὐτὸν, καὶ ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Λουβλίνου μετὰ σπουδῆς τὸν ἐπερόσφερον ζωτροφίας.

Ἀναφορὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Σερζυνέκκου, ἐκ τοῦ ἐν Ἰκουδιοζόβ στρατηγείου, τῆς 5 Ἀπριλίου, πρὸ τῆς μεσημβρίας.

» Τὴν 28 Μαρτίου ὁ στρατηγὸς Πιναβέλ προσέβαλεν εἰς τὴν Βεγγρόβ μετὰ δυνάμεις μεγαλητέρας, κατὰ τὸ πυροβολικὸν μάλιστα, τὸν στρατηγὸν Ἀνδρικιεύιτς, ἡγούμενον τῆς προσθοφυλακῆς τοῦ στρατηγοῦ Οὐμίνσκου. Οὗτος δὲ ἐπλησίαζε μετὰ τὰς ἐπιλοίπους δυνάμεις του εἰς τὴν Στανισλαβόβ. Μετὰ πεισματικὴν ἀντίστασιν ὁ στρατηγὸς Ἀνδρικιεύιτς ἀπεχώρησεν ἐκ τῆς Βεγγρόβ, καὶ διεπέρασε τὸν Λιεβίχ. Ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς μὲν ὅλου τοῦ τοῦ ἀγῶνος δὲν ἠδυνήθη νὰ διαβῇ αὐτὸν τὸν ποταμόν. Τὴν ἐπιούσαν συνεστήθη πάλιν ἡ μάχη, εἶχον σταλῆ 4 ἄμαξι μετὰ πολεμοφόδια εἰς τὸν στρατηγὸν Ἀνδρικιεύιτς, ἀλλ' ἐξ ἀπρονοησίας τῶν κομιστῶν αἱ δύο ἐπεσον, παρὰ τὰς ὁχθὰς τοῦ Λιεβίχ, εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥώστων· ὅθεν πρὸς ὥρην ὁ στρατηγὸς εὐρέθη ἐλλειπὴς πολεμοφοδίων, ἐνῷ ὁ ἐχθρὸς ἐλάμβανεν καταπαύτως παντοδαπὰς βοηθείας, στελλομένας ἐκ τῆς Νασσακίν. Μὲν ὅλα δὲ ταῦτα τὰ ἐμπόδια ὁ στρατηγὸς Ἀνδρικιεύιτς διέφυλαξε τὰς θέσεις του. Τὸ Κ σύνταγμα τοῦ πεζοῦ ἠνδραγαθήσε μάλιστα, καθὼς καὶ τὸ πυροβολικόν. Ἐν τούτοις δὲ ἔφθασε καὶ ὁ στρατηγὸς Οὐμίν-